

Charlotte de Bourbon (1546-1582)

Bourbon, Charlotte de, geb. in 1546 of 1547, na haar geboorte werd zij overgedragen aan de zorgen van een zuster van haar moeder, die abdis was van het klooster van Jouarre, legde als 12 jarige haar gelofte af 1559, werd abdis in 1565, verliet het klooster, omhelsde het protestantisme en vestigde zich in Heidelberg 1571, woonde daarna aan het hof van Frederik III, de calvinistische keurvorst van de Palts, overl. 5 mei 1582, dochter van Lodewijk III de Bourbon, hertog van Montpensier, en Jacqueline de Longwy, gravin van Bar sur Seine.

Zij huwde Brielle (Catharinakerk) 12 juni 1575 waarna de festiviteiten werden voortgezet in Dordrecht, met Willem van Oranje, prins van Oranje, graaf van Nassau, geb. Dillenburg (D) 24 april 1533, katholiek opgevoed, zijn bijnaam was Willem de Zwijger, stadhouder van Holland, Zeeland en Utrecht, overl. Delft 10 juli 1584, zoon van Willem, graaf van Nassau Dillenburg en Juliana, gravin van Stolberg.

De Staten van Holland en Zeeland zegden een jaargeld van zesduizend pond toe als geschenk aan de bruid. Als weduwgoed ontving Charlotte van Bourbon van haar bruidegom het vruchtgebruik van een verlaten nonnenklooster in Orange. Woonden eerst te Breda, na 1577 in Antwerpen. Uit dit huwelijk werden 6 dochters geboren, Louise Juliana (1576), Elisabeth (1577), Catharina Belgica (1578), Charlotte Flandrina (1579), Charlotte Brabantina (1580) en Emilia II Antwerpiana. Gedeputeerden van de plaatsen en gewesten waren als getuige aanwezig bij de doopplechtigheden. Bovendien kregen de dochters een lijfrente toegewezen van de verschillende Staten, variërend van twee- tot drieduizend pond. Het echtpaar gebruikte de naamgeving van hun dochters om de relatie met de zuidelijke gewesten te verstevigen. De doop van Charlotte Brabantina vond plaats nadat de Staten van Brabant zich al enige tijd niet meer hadden laten vertegenwoordigen in de Staten-Generaal. Willem van Oranje raakte bij een aanslag in maart 1582 ernstig gewond aan zijn hals. Het bloeden, zo gaat het verhaal, kon alleen gestelpt worden door een verband zachtjes tegen de wond te drukken. Dit deden Charlotte en enkele bedienden. Willems wonden genazen, maar de behandeling had zoveel energie van Charlotte gevegd, dat ze kort daarna, op 5 mei, zelf overleed. Ze werd onder grote belangstelling begraven in de Onze Lieve Vrouwekathedraal van Antwerpen.

Lit.:

- Judith Pollmann, *Anna van Saksen*, in: *Digitaal Vrouwenlexicon van Nederland*.
- Aa, van der; Biografisch Woordenboek der Nederlanden, deel 20, blz. 240

Afbeelding:

- Collectie Museum Het Prinsenhof PDP 281.